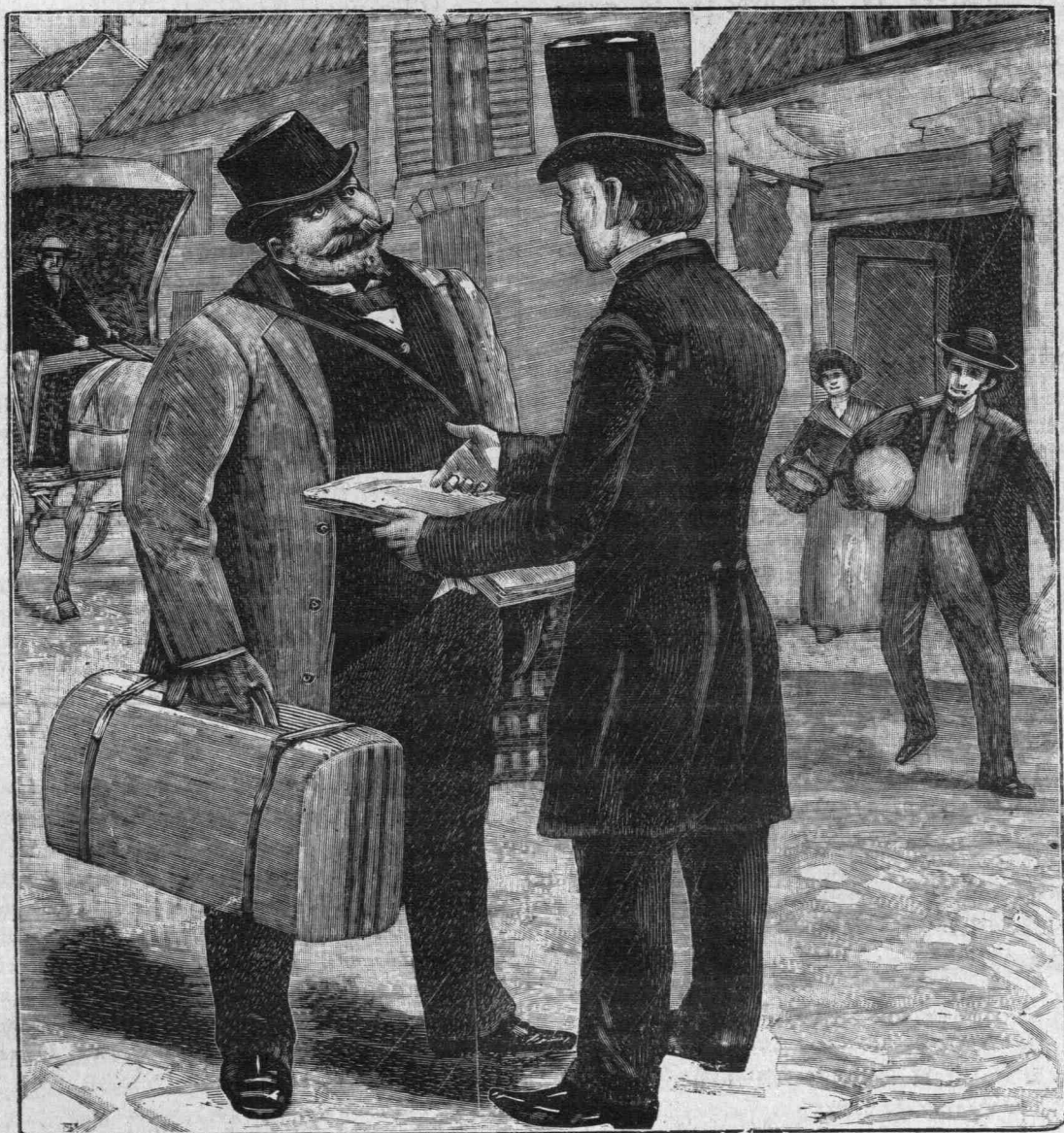

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ

— 'Ιδού, εἶπε, διὰ τὸν κόμητα. (Σελ. 570).

Ἡ δεσποινὶς Σαρναίῳ ἠνωρθώθη ἀγρία, μὲ τὴν κόμην ἐν ἀταξίᾳ, τείνουσα τοὺς βραχίονας πρὸς τὸ μικρὸν πλάσμα, οὐτινος οἱ κλαυθμηρισμοὶ ἔθιγον τὰς ἴνας τῆς καρδίας της.

Τὸ τέκνον δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ.

Ἡ Μαγδαληνὴ τὸ ἀπεκόμισεν εἰς τὸν γείτονα θάλαμον.

Ὁ δόκτωρ Καμπεϋρόλ ἦτο ἄνθρωπος προορατικός. Εἶχε προῖδει τὸ συμβάν.

Περίεβλε τὴν δεσποινίδα Σαρναίῳ διὰ τῶν βραχιόνων του, καὶ τῇ ἔδωκε σταγόνας τινὰς ὀπίου, αἵτινες ἐν ἀκαρεὶ ἐπήνεγκον τὸ ἀποτέλεσμά των.

Ἡ δούκισσα, ἐξ ἄλλου τὴν ἐπανεθέτεν εἰς τὴν κλίνην μετὰ ζέσεως, ἣν ἡ δυστυχὴς ἐξέλαθεν ἱσως ὡς τρυφερότητα.

Ἐξησθενημένη ἐκ τῶν βασάνων, ἡ Λευκὴ δὲν ἀντέτεινε καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ δούκισσα καὶ ὁ ἱατρός ἐπανεῦρον τὴν Μιλιναίαν.

— Τί νὰ κάμωμεν; ἠρώτησεν ὁ Καμπεϋρόλ.

Ἡ κυρία λὰ Ρὸς Βιλλὰρ δὲν ἐδίστασεν.

— Ἦθελες τὸ παιδίον; ἠρώτησε τὴν Μαγδαληνὴν.

— Ναί.

— Λάβε αὐτό.

— Καὶ ἔπειτα;

— Ὁ Πουρσαὶν θὰ σὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὸν σιδηρόδρομον. Δὲν ἔχω δι' αὐτὸν μυστικά.

— Καλὰ.

— Ὅλ' καταβῆς μέχρι τῆς Λυὼν· ἀπὸ Λυὼν εἰς Τουρ-